

Olv.: Péld 8,22-31 – Róm 5,1-5 – Jn 16,12-15

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Minden alkalommal egy pillanatra fölillantjuk a Szentháromság titkát, amikor magunkra keresztet vetünk és amikor a Szentháromság nevében gyülekezünk össze ünnepelni. Megállapították, hogy a modern ember nem tud, talán nem is akar ünnepelni. Azt tartják a szakemberek, akik az ember lelki rezdüléseivel foglalkoznak, hogy a modern ember szórakozni akar, nem ünnepelni.

Minderre az lehet a válasz, hogy az ünnep mindig egy titkot jelenít meg és a titok mindig fölülmúlja az embert. Az ünneplés azt jelenti, hogy az ember a titokra figyel. A ráfigyelés azt tudatosítja bennünk, hogy az embernek a titokhoz föl kell nőni. Minden vasárnap Isten titkát ünnepeljük. Istenhez szeretnénk felnőni. Növekedni szeretnénk. Isten gyermekeivé válni. Ma ez különös hangsúlyt is kap, amikor Isten titkát a Szentháromság fogalmával fejezi ki a teológia, az Egyház.

Szeretettel hívom a Testvéreket ünneplésre. Szembesüljünk a Szentháromság titkával, Isten titkával, aki nagyobb nálunk, mi pedig hozzátartozunk. Tartsunk önvizsgálatot.

Könyörögjünk

Mennyei Atyánk, te elküldted a világba Fiadat, az igazság igéjét és a megszentelő Szentlelket. Ezzel kinyilatkoztattad belső életed csodálatos titkát. Add, hogy az igaz hit megvallásával a Szentháromság dicsőségét megismerjük és a fölséges hatalmú egy Istent imádjuk, a mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké.

+ **A M E N** +

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Gondoljuk meg mélyebben azt, amit a szentmise bevezetőjében említettem, hogy az ünnep mindig egy titkot állít a középpontba. A titok mindig felülmúlja az embert, ezért bizony az ünneplésre lelkileg is készülni kell. Az ember az igazi emelkedést, az igazi növekedést a Lélek szférájában, a Lélek világában érheti el.

Ma Szentháromság ünnepe van.

A teológusok egyszerűen így mondják: “Ez az Isten titka!” Nem megyünk el teológiai fejtegetések felé. Igyekszünk egyszerűen behatolni ebbe a titokba, azon gondolkodva, miképpen jelenik meg ez a titok a mi egyéni életünkben, hogyan lehet jelen a világban? Erről van szó és ebben az értelemben kell szembesülnünk ezzel a titokkal. Jézus azt mondja

az apostoloknak: “Menjetek el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!” Ma ennek a krisztusi üzenetnek, parancsnak sajátos értelmet is ad az, hogy egy kicsi fiúcskát is megkeresztelünk. Nórának és Andrásnak az ötödik gyermekét.

Krisztusnak ez a parancsa, hogy kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, ez ***egyrészt ígéret, másrészt jövendölés.***

Ígéret abban az értelemben, hogy Jézus azt mondja, hogy a szentháromságos egy Isten életét kapja meg a keresztségkor az ember. Oly ritkán elmélkedünk erről, hogy ez mit is jelent. Ebben a pillanatban legszerencsésebb közülünk ez a kicsi gyerek, aki ennek az ígéretnek jegyében részesül az Isten életében, beleömlik az isteni Élet.

A jövendölés az, hogy erről az isteni Életről tanúságot teszünk a világban. Általunk lehet jelen ez a szentháromságos isteni Élet a világban. Ez a mi feladatunk, a mi küldetésünk, amit a keresztelekor bíz ránk az Egyház.

Elmélkedjünk arról, mit jelent ez az isteni Élet bennünk?

Vannak nagy igazságok, amikre rácsodálkozik az ember, egyre többet meg is érthet ezekből. És? Mit érnek az igazságok? Annyit, amennyi megvalósul azokból. Amennyi élet fakad azokból. Az Atya, a Fiú és a Lélek igazságával szembesülünk ezen a mai ünnepen. Az egy Isten vonásait alakítsuk ki magunkban, az *egyetlen* Istent, aki három Személy!

Mit jelent életünknek az atyai vonása?

Mit jelent életünknek a fiúi vonása?

Mit jelent az, hogy szentlelkes életet élünk?

Életünk atyai vonása:

Amikor ezt a fogalmat hallja az ember, hogy atya, akkor elszégyellhetjük magunkat. Most nem arra gondolok, hogy az atyaság és anyaság eszménye hol is tart a mi gondolatainkban, a mi világunkban. Hanem arra hívom fel a testvérek figyelmét, hogy Istentől elsősorban az atyai vonásokat lessük el. Aktívabbnak kellene lennünk. Nagy kísértésünk az, hogy várakozunk. Várjuk azt, hogy megoldódjanak a problémák. Várjuk azt, hogy az emberek tegyenek valamit. Várjuk azt, hogy az emberek mozduljanak felénk.

Az Atya egy teljes aktivitás! Az Atya a teremtő. Az Atya az újat létrehozó.

Az Atya az, aki kezében tartja a mindenséget és irányítja a történeteket.

Az ember szentlelkes világában az atyai vonás azt jelenti, - amit a mindennapok nyelvén oly sokszor megfogalmazunk, csak arra már nem gondolunk, hogy ez a gyakorlatban mit jelent, - hogy *nagyobb boldogság adni, mint kapni.* Határozza meg életünket az adás! Gondolkodjunk el azon, hogy mi mindenre vagyunk képesek!

Az ember akkor képes az adás jegyében és szellemében élni, ha fölismerte azt, hogy az élet értelme abban áll, hogy az ember a másokra gondol.

Az Atyaisten amikor világot és embert teremt, akkor nem magára gondol.

Ez az Atyai vonás legyen istenes életünk meghatározója!

Életünk fiúi vonásai:

Legalább ilyen fontos az üzenete életünk fiúi vonásainak.

***A Fiú az, aki visszatekint az Atyára. A Fiú az, aki az Atya felé fordul.
Az ember az édesapja és édesanyja felé fordul,
ebben valamiképpen ezt a vonást jelenítjük meg.***

Olyan sokszor elnézem ezeket a kicsi gyerekeket, ahogy fölemelik a tekintetüket, ahogy édesanyjuk, édesapjuk felé fordulnak, egyáltalán a felnőttek felé. A fiúi vonásnak egyik legfontosabb mozzanata ez: **az odafordulás**, Jézus példájára hivatkozva: **a tisztelet**. A Szentírás nem arra figyelmeztet bennünket, hogy szeressük apánkat, anyánkat. Néha nehéz szeretni az embernek apját és anyját. Azt kéri tőlünk az Isten, hogy tiszteljük a szüleinket. Egyszerűen abból adódóan, hogy az életünk forrásai. E világi életünk forrásai.

A másik fiúi vonás **az engedelmesség**. Jézus azt mondja: "Az Én eledelem Atyám akaratának a teljesítése." Jézus életét ez határozza meg. Az Ő életének az irányát az Atya akarata jelöli ki.

A mi fiúi vonásunk egyrészt anyánk és apánk felé forduló tekintetünk és tiszteletünk. Másrészt valamilyen fajta engedelmesség önekik.

Ez egy magasabb szintre emelve, keresztény fiúságunk vonását hangsúlyozva azt jelenti, hogy ebben az istenvesztett világban, ebben az istentagadó világban meg kell jelenítenünk az Isten tiszteletét, az Istenbe vetett hitünket. Azt jelenti, hogy ebben a világban nagyobb helyet adjunk az Isten akaratának. Ha mi az Isten akaratát igyekszünk megvalósítani, akkor ez által a világ is változik.

Szentlelkes életünk vonásai:

Mi a Lélek szerepe, a Lélek üzenete számunkra? A mi emberi életünkben nehezebb az atyai és fiúi vonásokon túl a Lélek vonásait megfogalmazni. A szerepét könnyebb, így lehet megfogalmazni: a Lélek segít bennünket abban, hogy az Atyát és a Fiút követve képesek legyünk adni. Készek legyünk magunkról megfeledezve szervezni kapcsolatainkat, jót akarva a másoknak. Ezt abban a biztos tudatban, hogy az Isten akarata jól vezet bennünket, meghatározza fiúi magatartásunkat. Igen nagy szükségünk van arra, hogy ezek a vonások megjelenjenek egyéni életünkben és ennek következtében a világban.

***A Lélek ad mindehhez egyrészt találékonyságot,
másrészt a Lélek ad erőt is ahhoz, hogy mindezt végre is tudjuk hajtani.***

Testvérek! Ezen a mai ünnepen teológiai fejtegetések helyett gondolkodjunk ezeken el:

Mennyire élünk istenes Életet?

Mekkora helye és szerepe van életünkben ezeknek a vonásoknak?

Biztosak lehetünk abban, hogy nem kis küzdelem árán, de ezeket sikerül kialakítani magunkban. Mindez Krisztus azon parancsa jegyében történik, amit így fogalmazott meg: "Szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket!" Ne bocsátkozzunk elméleti fejtegetésekbe, hanem e világi életünknek ezt a valóságát nagyon egyszerűen igyekezzünk a Szentháromság titkában és fényében így élni!

Keresztelő